30 Ιανουαρίου
Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν

Βασιλείου τοῦ μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ θεολόγου
καὶ Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
Ἱππολύτου ἱερομάρτυρος· ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὑρέσεως τῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου (1823)·
Αὔρας (τῆς καὶ Χρυσῆς) μάρτυρος.

Συντόμευσις
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

για τα μέλη της βυζαντινής Χορωδίας του Ι. Ν. Αγίων Πέτρου και Παύλου Στουτγκάρδης
-Επιμέλεια Χρυσάνθου Παγγίδη.

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ -Περιεχόμενα

(Επί τη βάσει του Τυπικού του Γεωργ. Βιολάκη)και του Οικουμενικού Πατριαρχείου)
και της Εκκλησίας της Ελλάδοςκαι Κύπρου
Ἡ ἀ κο λου θί α ψάλ λε ται ὡς δι α λαμ βά νε ται ἐν τῷ Μην α ί ῳ.

30 Ιανουαρίου Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν
Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

῾Ιππολύτου ἱερομάρτυρος· ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὑρέσεως τῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου (1823)·
Αὔρας (τῆς καὶ Χρυσῆς) μάρτυρος.

Τῷ πρωΐ: ΟΡΘΡΟΣ

Ἑξάψαλμος. Εἰς τό· «Θεός Κύριος...».

Ἀ πο λυ τί κι α: «Το ύς τρεῖς με γί στους φω στῆ ρας…»,
Δό ξα· «Ὡς τῶν Ἀ πο στό λων ὁ μό τρο ποι…»,
Καί νῦν· «Τό ἀ π' αἰ ῶ νος ἀ πό κρυ φον…».

Κα θί σμα τα: Κα τά τήν τά ξιν τοῦ Μη να ί ου.

Ἀ να βα θμοί: Τό α' Ἀ ντί φω νον τῶν ἀ να βα θμῶν τοῦ δ' ἤ χου, μετά τοῦ
Προ κει μέ νου: «Οἱ ἱ ε ρεῖς σου Κύ ρι ε ἐν δύ σο νται δι και ο σύ νην…».

Εὐ αγ γέ λι ον Ὄρ θρου: Τῶν Ἱ ε ραρ χῶν· «Ἐ γώ εἰ μι ἡ θύ ρα…» (Ἰ ω άν. ι' 9-16).
Ν'ψαλ μός: (χῦ μα).

Δό ξα· «Ταῖς τῶν Δι δα σκά λων…»
Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θε ο τό κου…»,
«Ἐ λέ η σόν με ὁ Θε ός…» καί τό Ἰ δι ό με λον· «Ἐ ξε χύ θη ἡ χάρις…».

Κα νό νες: Τῆς **Θε ο τό κου** καί οἱ **δύ ο** τῶν **Ἱ ε ραρ χῶν.**

Ἀ πό γ' Ὠι δῆς:

Μεσώδια Κα θί σμα τα τά ἐν τῷ Μη να ί ῳ κα τά σει ράν.

Ἀ φ' στ' Ὠι δῆς:

Κο ντά κι ον καί Οἶ κος τῶν **ά γί ων** καί τό
συ ναξά ρι ον τῆς ἡ μέ ρας.

Κα τα βα σί αι: «Χέρσον ἀ βυσ σο τό κον…».

Ἡ Τι μι ω τέ ρα:

Καί **ἀ κο λο ύ θως** ἡ **Θ' ᾠδ ή** τοῦ καν ό νος τῆς **Θεο τό κου**
με τά **στί χου** «Ὑ πε ρα γί α Θε ο τό κε…»
καί ἡ **Θ' ᾠδ ή** τῶν **δύο** κα νό νων τῶν **ἁγ ί ων** μετά τῶν
Με γα λυ να ρί ων αὐ τῶν ὡς ἔ χου σιν ἐν τῷ Μη να ί ῳ.

Κα τα βα σί α: «Θε ο τό κε ἡ ἐλ πίς… Ἐν νό μῳ σκι ᾷ…».

Ἐ ξα πο στει λά ρι α: Τά **δύ ο** τῶν **ἁγ ί ων·** «Τά τοῦ φωτ ός δο χεῖ α…»
καί· «Ἡ ἑ νι α ί α θε ό της…» με τά τοῦ
Θε ο τοκ ίου· «Χρυ σο πλο κώ τα τε πύρ γε…»

Αἶ νοι: Τά 4 στι χη ρά· «Πο ί οις εὐ φη μι ῶν στέμ μα σι…».
Δόξα: «Σή με ρον αἱ ψυ χαί τῶν γη γε νῶν…».
Καί νῦν: Τό **προ ε όρ τι ον** Ἰ δι ό με λον: «Σή με ρον ὁ Χριστός…».

Δο ξο λο γί α: Με γά λη·
καί τό **ἀ πο λυ τί κι ον**: «Ὡς τῶν Ἀ ποστό λων ὁ μό τρο ποι…».

ΕΝΑΡΞΙΣ

Ἱερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρός τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ

ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: Τά επόμενα Τροπάρια:

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· **διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.**

Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός

σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Χορὸς· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Χορὸς· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Χορὸς· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἱερεὺς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἱερεὺς: Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Ἦχος Πα

(Π)

Θε ὸς Κύ ρι ος, καὶ ἐ πέ φα νεν ἡ μῖν, εὐ

(Δ)

λο γη μέ νος ὁ ἐρ χό με νος ἐν ὀ νό μα τι Κυ

(Π)

ρί ου.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον

(Π)

Τοὺς τρεῖς με γί στους φω στῆ ρας τῆς τρι σή λί ου Θε ό τη τος, τοὺς τὴν οἰ κου μέ νην ἀ κτῖ σι δογ μά των θεί ων πυρ σεύ σαν τας· τοὺς με λιρ ρύ τους πο τα μοὺς τῆς σο φί ας, τούς τὴν κτί σιν πᾶ σαν θε ο γνω σί ας νά μα σι κα ταρ δεύ σαν τας·

(Π)

Βα σί λει ον τὸν μέ γαν, καὶ τὸν Θε ο λό γον Γρη γό ρι ον, σὺν τῷ κλει νῷ Ἰ ω ά ννη, τῷ τὴν γλῶτ ταν χρυ σορ ρή μο νι·

πάντες οἱ τῶν λόγων αὐ τῶ ν ἐ ρα σταί, συνελ

θόντες ὕ μνοις τι μήσωμεν· αὐ τοὶ γὰρ τῇ

Τρι ά δι, ὑ πὲρ ἡ μῶν ἀ εὶ πρεσβεύ ου

σιν.

Ἕτερον Ἦχος δ' Δι

Δόξα Πα τρί καί Υἱ ῶ καί Ἁ γί ω Πνεύ

μα τι

Ὡς τῶν Ἀ πο στό λων ὁ μό τρο ποι,

καὶ τῆς οἰ κου μένης Δι δάσκαλοι, τῷ Δε σπό

τῃ τῶν ὅ λων πρε σβεύ σα τε, εἰ ρή νην τῇ

οἰ κου μέ νῃ δω ρήσα σθαι, καὶ ταῖς ψυ χαῖς ἡ

μῶν τὸ μέγα ἔ λεος.

Καί νῦν καί ἀ εί καί εἰς τούς αἰ ῶ νας

τῶν αἰ ώ νων ἀ μήν

Τὸ ἀπ' αἰ ῶνος ἀ πόκρυφον, καὶ Ἀγ γέ
λοις ἄγνωστον μυ στήριον, δι ὰ σοῦ Θε ο τό
κε τοῖς ἐ πὶ γῆς πεφα νέρω ται· Θε ὸς ἐν ἀ
συγ χύτῳ ἑ νώσει σαρ κούμενος, καὶ Σταυ ρὸν
ἑ κου σί ως ὑ πὲρ ἡ μῶν κατα δε ξά μενος·
δι' οὗ ἀ να στήσας τὸν πρω τό πλα στον,
ἔ σωσεν ἐκ θα νάτου τὰς ψυ χὰς ἡ μῶ
ν

Μεσώδιον Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος πλ. δ' Νη

Τοὺς με γάλους φω στῆ ρας τοὺς φερ αυ
γεῖς, Ἐκκλη σί ας τοὺς πύ ργους τοὺς ἀρ ρα
γεῖς, συμφώ νως αἰ νέσω μεν, οἱ τῶν κα
λῶν ἀπο λαύ ον τες, καὶ τῶν λόγων τού των, ὁ
μοῦ καὶ τῆς χά ρι τος· τὸν σο φὸν Χρυσορ ρήμο
να, καὶ τὸν μέ γαν Βα σίλειον, σὺ ν τῷ Γρηγο
ρί ῳ, τῷ λαμ πρῷ θεο λό γῳ· πρὸς οὓ ς
καὶ βο ή σωμεν, ἐκκαρ δί ας κραυ γάζοντες·
Ἱ ε ράρχαι τρι σμέ γι στοι, πρε σβεύ σατε
Χρι στῷ τῷ Θε ῷ, τῶν πται σμάτων ἄ φεσιν
δω ρή σα σθαι, τοῖς ἑ ορ τάζουσι πό θῳ,
τὴν Ἁ γίαν μνή μην ὑ μῶν.

Δόξα... ὅμοιον

Ἦχος πα Νη

Τὴν σο φί αν λα βό ντες πα ρὰ Θε οῦ,
ὡς, Ἀ πό στολοι ἄ λλοι τρεῖς τοῦ Χρι στοῦ, τῷ
λό γῳ τῆς γνώσεως, συ νι στᾶτε τὰ δόγμα τα,
ἃ τὸ πρὶν ἐν λό γοις, ἁ πλοῖς κατε βάλλον το,
Ἁ λι εῖς, ἐν γνώσει, δυ νά μει τοῦ Πνεύ μα
τος· ἔ δει γὰρ καὶ οὕτω, τὸ ἁ πλοῦν ἡμῶν
σέ βας, τὴν σύ στασιν κτήσασθαι, δι᾽ ὑ
μῶ ν Πανσε βάσμιοι· ὅ θεν πάντες βο ῶ μεν
ὑ μῖν· Πρε σβεύσατε Χρι στῷ τῷ Θε ῷ, τῶν
πται σμάτων ἄ φεσιν δω ρή σα σθαι, τοῖς ἑ
ορ τάζουσι πό θῳ, τὴν ἁ γίαν μνή μην ὑ
μῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἦχος πα Νη

(Ν)
Τὴν ψυ χήν μου Παρ θέ νε τὴν τα πει νήν,
τὴν ἐν ζά λη τοῦ βί ου τῶν πει ρα σμῶν,
(Γ) (Ν)
νῦν ὡ ς ἀ κυ βέρνητον, ποντου μένην τῷ κλύ
δω νι, ἁ μαρ τι ῶν τε φό ρτῳ, ὁ φθεῖσαν ὑ πέ
(Γ)
ραν τλον, καὶ είς πυ θμένα ᾄδου, ἐλ θεῖ ν κιν
(Π)
δυ νεύουσαν, φθά σον Θε ο τόκε, πρεσβει ῶ
(Μ) (Γ) (Ν)
ν σου ἐ λέ ει, γα λή νην πα ρέχουσα,
(Γ)
καὶ κιν δύ νων ἐ ξαίρουσα· σὺ λι μὴν γὰρ ἁ
(Π)
χεί μα στος· πρε σβεύουσα τῷ σῷ Υἱ ῷ
(Δ) (Μ)
καὶ Θε ῷ, τῶν πται σμάτων ἄ φεσιν δο θῆ ναί
(Ν)
μοι· σὲ γὰρ ἔ χω ἐλ πί δα, ὁ ἀ νά ξι
ος δοῦ λός σου.

Κοντάκιον Ἦχος β' Τοὺς ἀσφαλεῖς

Τοὺς Ἱεροὺς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Διδασκάλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν κάματον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν, **ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου.**

Ὁ Οἶκος

Τὶς ἱκανὸς τὰ χείλη διᾶραι, καὶ κινῆσαι τὴν γλῶσσαν πρὸς τοὺς πνέοντας πῦρ, δυνάμει Λόγου καὶ Πνεύματος; ὅμως τοσοῦτον εἰπεῖν θαρρήσω, ὅτι πᾶσαν παρῆλθον τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν οἱ τρεῖς, τοῖς πολλοῖς καὶ μεγάλοις χαρίσμασι, καὶ ἐν πράξει καὶ θεωρίᾳ, τοὺς κατ᾽ ἄμφω λαμπροὺς ὑπεράραντες· διὸ μεγίστων δωρεῶν τούτους ἠξίωσας, ὡς πιστούς σου θεράποντας, **ὁ μόνος δοξάζων τούς Ἁγίους σου.**

Συναξάριον

Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχοι

Ὁμοῦ δίκαιον τρεῖς σέβειν Ἑωσφόρους,
Φῶς τρισσολαμπὲς πηγάσαντες ἐν βίῳ.

Κοινὸν τὸν ὕμνον προσφέρειν πάντας θέμις,
Τοῖς ἐκχέασι πᾶσι κοινὴν τὴν χάριν.
Ἔαρ χελιδὼν οὐ καθίστησι μία·
Αἱ τρεῖς ἀηδόνες δὲ τῶν ψυχῶν ἔαρ.
Τὴν μὲν νοητὴν ἡ Τριὰς λάμπει κτίσιν,
Τριάς γε μὴν αὕτη δὲ τὴν ὁρωμένην.
Ἀπώλεσαν μὲν οἱ πάλαι Θεοῦ σέβας,

Ἐξ Ἡλίου τε καὶ Σελήνης ἀφρόνως·
Κὰλλος γὰρ αὐτῶν θαυμάσαντες καὶ τάχος,
Ὥσπερ θεοῖς προσῆγον οὐκ ὀρθῶς σέβας.
Ἐκ τῶν τριῶν τούτων δὲ φωστήρων πάλιν,
Ἡμεῖς ἀνηνέχθημεν εἰς Θεοῦ σέβας,
Κάλλει βίου γάρ, τῇ τε πειθοῖ τῶν λόγων,
Πείθουσι πάντας τὸν μόνον Κτίστην σέβειν.
Κτίσιν συνιστᾷ τὴν δὲ τὴν ὁρωμένην,
Τὸ Πῦρ, Ἀήρ, Ὕδωρ τε, καὶ Γῆς ἡ φύσις.
Οἱ δ᾿ αὖ συνιστῶντές τε κόσμον τὸν μέγαν,
Τὴν πρὸς Θεόν τε Πίστιν, ὡς ἄλλην κτίσιν
Στοιχειακῆς φέρουσι Τριάδος τύπον.
Μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδενὸς τῶν γηΐνων,
Καὶ γήϊνον νοῦν ἔσχον οὐδὲν ἐν λόγοις.
Ὁ Γρηγόριος γὰρ πῦρ πνέει νοῦς τὸν λόγον,
Πρὸς ὕψος αὖ πείθοντα πάντα ἐκτρέχειν.
Τοῖς λιποθυμήσασι δ᾿ ἐκ παθῶν πάλιν,
Ἀναπνοὴ τις οἱ Βασιλείου λόγοι.
Μιμούμενος δὲ τὴν ῥοὴν τῶν ὑδάτων,
Ὁ καρδίαν τε καὶ στόμα χρυσοῦς μόνος,
Τοὺς ἐκτακέντας ἐκ παθῶν ἀναψύχει.
Οὕτω πρὸς ὕψος τὴν βροτῶν πᾶσαν φύσιν,
Ἐκ τῆς χθονὸς φέρουσι τοῖς τούτων λόγοις.

Λάμψεν ἐνὶ τριακοστῇ χρυσοτρισήλιος αἴγλη.

Τῶν τριῶν τούτων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις κατάβαλε καὶ ἡμᾶς ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει διαφύλαξον καὶ τῆς οὐρανίου σου βασιλείας ἀξίωσον. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Ἄθλησις τοῦ Ἱερομάρτυρος Ἱππολύτου Πάπα Ῥώμης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Κενσουρίνου, Σαβαΐνου, Χρυσῆς καὶ τῶν λοιπῶν.

Στίχοι

Τόλμη θάλασσαν Ἱππόλυτος εἰσδύνει,
Οἷα κροαίνων ἵππος ἐν λείῳ πέδῳ.
Τείνων τράχηλον τῷ ξίφει Κενσουρῖνος,
Ἣν οἷα ξυρῷ τοῖς συνάθλοις ἀκόνη.
Σπλάγχνα φλέγουσι Σαβαΐνου λαμπάσι,
Τὰ παμπόνηρα τέκνα τῆς ἀσπλαγχνίας.
Χρυσῆ βυθῷ βληθεῖσα, παστῷ τοῦ πόλου,
Νύμφη πρόσεισι προσφάτως λελουμένη.

Ἱππόλυτον πόντου τριακοστῇ ἔκτανε ῥεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοφίλου τοῦ Νέου.

ΣτίχοιὉ Θεόφιλος τὴν φίλην τμᾶται κάραν,Θεοὺς φιλῆσαι μὴ θελήσας βαρβάρων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι τῆς Ὑπαπαντῆς

Ἦχος Γα

Ὠδὴ α'. (Γ) (Γ)
Νε Χέρσον ἀβυσσο τόκον πέδον ἥ
(Π) (Γ)
λιος, ἐ πε πόλευ σέ πο τε· ὡ σεὶ τεῖχος γὰρ
(Π) (Γ)
ἐ πάγη, ἐ κα τέ ρωθεν ὕ δωρ, λα ῷ πε
(Π)
ζοπον το πο ροῦ ν τι, καὶ θε α ρέστως μέλ
(Γ)
πον τι. Ἄσωμεν τῷ Κυ ρί ῳ· ἐν δό ξως
γὰρ δε δό ξα σται.

Ὠδὴ γ'. (Γ) (Π)
Τὸ στε ρέ ωμα, τῶν ἐ πὶ σοὶ πε
(Γ) (Π)
ποι θό των, στε ρέ ωσον Κύ ρι ε τὴν Ἐκκλη
(Γ) Χορός α'
σί αν, ἣν ἐκ τήσω, τῷ τι μί
ῳ σου αἵ μα τι.

Ὠδὴ δ'. (Γ)
Ἐ κά λυψεν οὐρα νούς, ἡ ἀ ρε
τή σου Χριστέ· τῆς κι βω τοῦ γὰρ προ ελ θών,
(Π)
τοῦ ἁ γι άσμα τός σου, τῆς ἀ φθόρου Μη

τρός, ἐν τῷ να ῷ τῆς δό ξης σου, ὤφθης
ὡς βρέφος, ἀγκαλοφο ρούμε νος, καὶ ἐ πλη
ρώθη τὰ πά ν τα τῆς σῆς αἰ νέ σε ως.

Ὠδὴ ε'. Ὡς εἶ δεν Ἡ σα ΐ ας συμ βο λι
κῶς, ἐν θρό νῳ ἐ πηρ μένῳ Θε όν, ὑπ' Ἀγ γέ
λων δόξης δο ρυφο ρούμε νον, ὢ τά λας! ἐ
βό α, ἐ γώ· πρὸ γὰρ εἶ δον σωμα τούμενον
Θε όν, φω τὸς ἀ νε σπέρου, καὶ εἰ ρή νης
δε σπό ζον τα.

Ὠδὴ στ'. Ἐ βό η σέ σοι, ἰ δὼ ν ὁ Πρέ
σβυς, τοῖς ὀφθαλ μοῖ ς τὸ σω τή ρι ον,
ὃ λα οῖς ἐ πέστη· Ἐκ Θε οῦ Χρι στὲ σὺ
Θε ός μου.

Ὠδὴ ζ'. Σὲ τὸν ἐν πυ ρὶ δρο σίσαντα, Παῖ

δας θε ολο γήσα ν τας, καὶ Παρ θένῳ, ἀ κη

ρά τῳ, ἐ νοι κήσαν τα, Θεὸν Λό γον ὑ μνοῦ

μεν, εὐ σε βῶς με λῳ δοῦ ν τες· Εὐ λο γη τὸς

ὁ Θε ός, ὁ τῶν Πα τέ ρων ἡ μῶν.

Ὠδὴ η΄. Αἰ νοῦμεν, εὐ λο γοῦμεν καὶ προ

σκυ νοῦ μεν τὸν Κύ ρι ον.

Ἀ στέκτῳ πυ ρὶ ἐ νω θέντες, οἱ θε

ο σε βείας προε στῶτες Νε α νί αι, τῇ

φλο γὶ δὲ μὴ λωβη θέντες, θεῖον ὕμνον ἔ

μελ πον· Εὐ λο γεῖτε πάντα τὰ ἔ ρ γα τὸν

Κύ ρι ον, καὶ ὑ πε ρυ ψοῦ τε, εἰς πάντας τοὺς αἰ

ῶ να ς.

Ἐξαποστειλάριον
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ἦχος Γα

Τὰ τοῦ φω τὸς δο χεῖ α, τὰς φεγ γο
βό λους ἀ στρα πάς, Βα σί λειον νῦν τὸν
Μέ γαν, Γρη γό ρι ον Θε ο λό γον,
Χρυ σόστομον Ἰ ω ά ν νην, ἀ νευ φη μή
σω μεν πά ν τες.

Ἕτερον, ὅμοιον

Ἡ ἑ νι αί α θε ό της, Πα τὴρ Υἱ
ὸς καὶ τὸ Πνεῦ μα, ταῖς Βα σι λείου πρε
σβεί αις, Γρηγο ρί ου καὶ Ἰ ω ά ν νου,
καὶ τῆς ἁ γνῆς Θε ο τό κου, μὴ χω ρι
σθεί η ν σῆς δό ξης.

Θεοτοκίον, ὅμοιον

Χρυ σο πλο κώτα τε πύ ρ γε, καὶ δω δε

κά τει χε πό λις, ή λι ο στάλα κτε θρό

νε, κα θέ δρατοῦ Βα σι λέ ως, ά

κα τα νό η τον θαῦ μα, πῶς γα λου χεῖς τὸ

ν Δε σπό την;

Δοξολογία Μεγάλη.

Ἰωάννου Καβάδα (μαθητοῦ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος). Απόδοσις Χαρ. Ταλιαδώρου

Ἦχος Δι

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, Δό ξα ἐν
ὑ ψίστοις Θε ῷ, καὶ ἐ πὶ γῆς εἰ ρήνη, ἐν
ἀν θρώποις εὐδο κί α.

Ὑ μνοῦμέν σε, εὐλο γοῦμέν σε, προσκυ νοῦ
μέν σε, δο ξολο γοῦμέν σε, εὐ χα ρι στοῦμέν
σοι, δι ὰ τὴν με γά λην σου δό ξαν.

Κύ ρι ε Βασι λεῦ, ἐ που ρά νι ε Θε έ, Πά
τερ παντο κρά τορ, Κύ ρι ε Υἱ ὲ μονογε
νές, Ἰ η σοῦ Χρι στέ, καὶ Ἅ γι ον Πνεῦ
μα,

Κύ ρι ε ὁ Θε ός, ὁ ἀμ νὸς τοῦ Θε οῦ, ὁ
Υἱ ὸ ς τοῦ Πα τρός, ὁ αἴ ρων τὴν ἁ μαρ
τί αν τοῦ κό σμου, ἐ λέ η σον ἡ μᾶς, ὁ

αἴρων τὰς ἁ μαρ τί ας τοῦ κό σμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέ ησιν ἡ μῶν, ὁ κα θή

μενος ἐν δε ξι ᾷ τοῦ Πα τρός, καὶ ἐ λέ η

σον ἡ μᾶς.

Ὅ τι σὺ εἶ μόνος Ἅ γιος, σὺ εἶ μόνος

Κύ ριος, Ἰ η σοῦς Χρι στός, εἰς δό ξαν Θε

οῦ Πα τρός. Ἀ μήν.

Καθ' ἑ κάστην ἡ μέ ραν εὐλο γήσω σε,

καὶ αἰ νέ σω τὸ ὄ νο μά σου εἰς τὸν αἰ

ῶ να, καὶ εἰς τὸν αἰ ῶ να τοῦ αἰ ῶ

νος.

Κα τα ξί ωσον, Κύ ριε, ἐν τῇ ἡ μέρᾳ ταύ

τῃ, ἀ ναμαρ τή τους φυ λαχθῆ ναι ἡ μᾶς.

Εὐ λο γη τὸς εἶ, Κύ ριε, ὁ Θε ὸς τῶν Πα

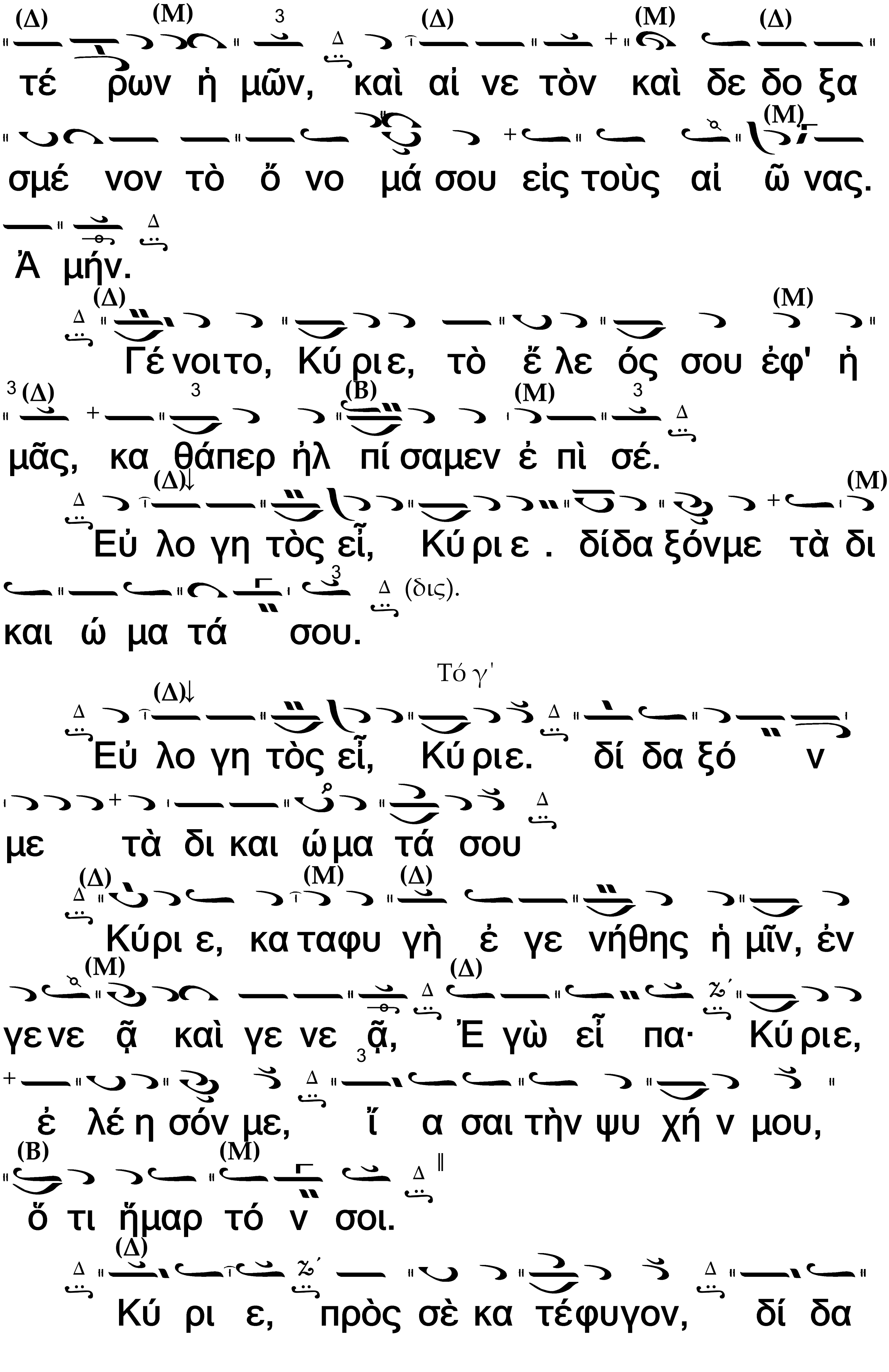

(Δ) (Μ) 3 (Δ) (Μ) (Δ)
τέ ρων ἡ μῶν, καὶ αἰ νε τὸν καὶ δε δο ξα
(Μ)
σμέ νον τὸ ὄ νο μά σου εἰς τοὺς αἰ ῶ νας.
Ἀ μήν.
(Δ) (Μ)
Γέ νοι το, Κύ ρι ε, τὸ ἔ λε ός σου ἐφ' ἡ
3 (Δ) 3 (Β) (Μ) 3
μᾶς, κα θάπερ ἠλ πί σαμεν ἐ πὶ σέ.
(Δ) (Μ)
Εὐ λο γη τὸς εἶ, Κύ ρι ε . δίδα ξόνμε τὰ δι
3 (δις).
και ώ μα τά σου.

Τό γ'

(Δ)
Εὐ λο γη τὸς εἶ, Κύ ρι ε. δί δα ξό ν
με τὰ δι και ώ μα τά σου
(Δ) (Μ) (Δ)
Κύρι ε, κα ταφυ γὴ ἐ γε νήθης ἡ μῖν, ἐν
(Μ) (Δ)
γε νε ᾷ καὶ γε νε ᾷ, Ἐ γὼ εἶ πα· Κύ ρι ε,
3
ἐ λέ η σόν με, ἴ α σαι τὴν ψυ χή ν μου,
(Β) (Μ)
ὅ τι ἥμαρ τό ν σοι.
(Δ)
Κύ ρι ε, πρὸς σὲ κα τέφυγον, δί δα

ξόν με τοῦ ποι εῖν τὸ θέλη μά σου, ὅ τι σὺ
εἶ ὁ Θε ός μου.

Ὅ τι παρὰ σοὶ πη γὴ ζω ῆς, ἐν τῷ φω
τί σου ὀ ψό με θα φῶς.

Πα ρά τει νον τὸ ἔ λε όςσου τοῖς γι νώ
σκου σί σε.

Ἅ γιος ὁ Θε ό ς, Ἅ γιος Ἰσχυ ρός, Ἅ
γι ος Ἀ θάνατος, ἐ λέ η σον ἡ μᾶς (τρεῖς)

Δόξα Πα τρὶ καὶ Υἱ ῷ και ἁ γί ῳ Πνεύμα
τι,

Καί νῦν καί ἀ εί καί είς τούς αἰ ῶνας
τῶν αἰ ώ νων ἀ μήν.

Ἅ γι ος Ἀ θάνατος, ἐ λέ η σον ἡ
μᾶς

Ἀσματικόν

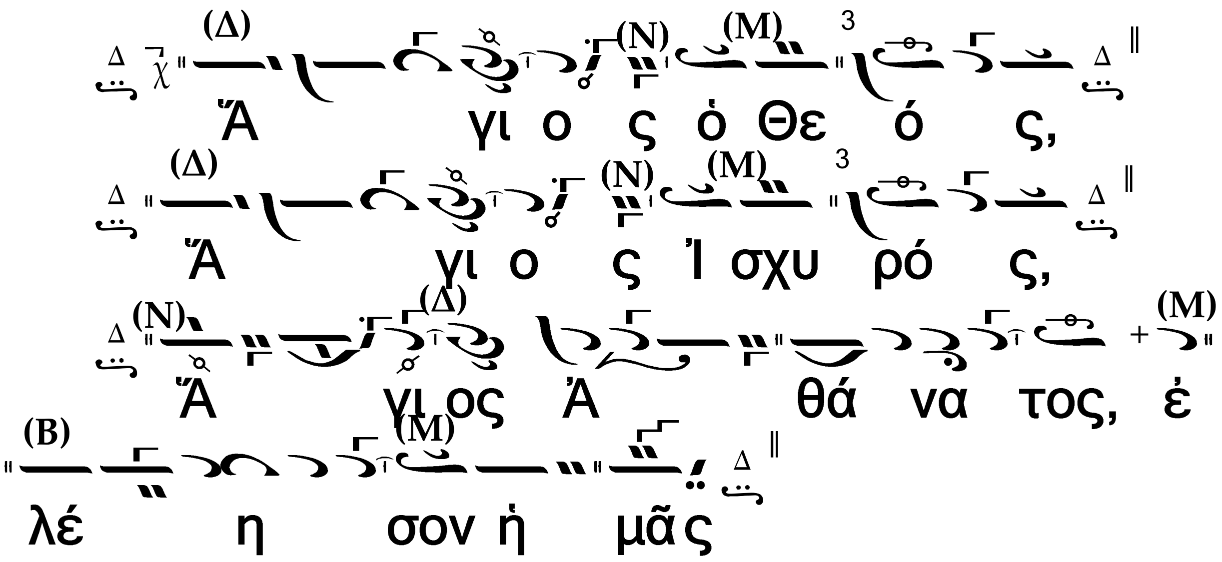

Πηγές: 1) Χαρ. Ταλιαδώρου, Αναστασιματάριον Θεσ/κη 1976, σ.421.
2) Εκδόσειςς "ΖΩΗΣ" τόμος 2ος, Ὄρθρος σ. 145.
3) Αστερίου Δεβρελή, Δωδεκαήμερον σ. 115.
4) Γεωργ. Παπαδοπούλου, Λεξικόν της Βυζ.Μουσικής, σ.116, Αθήνα 1995
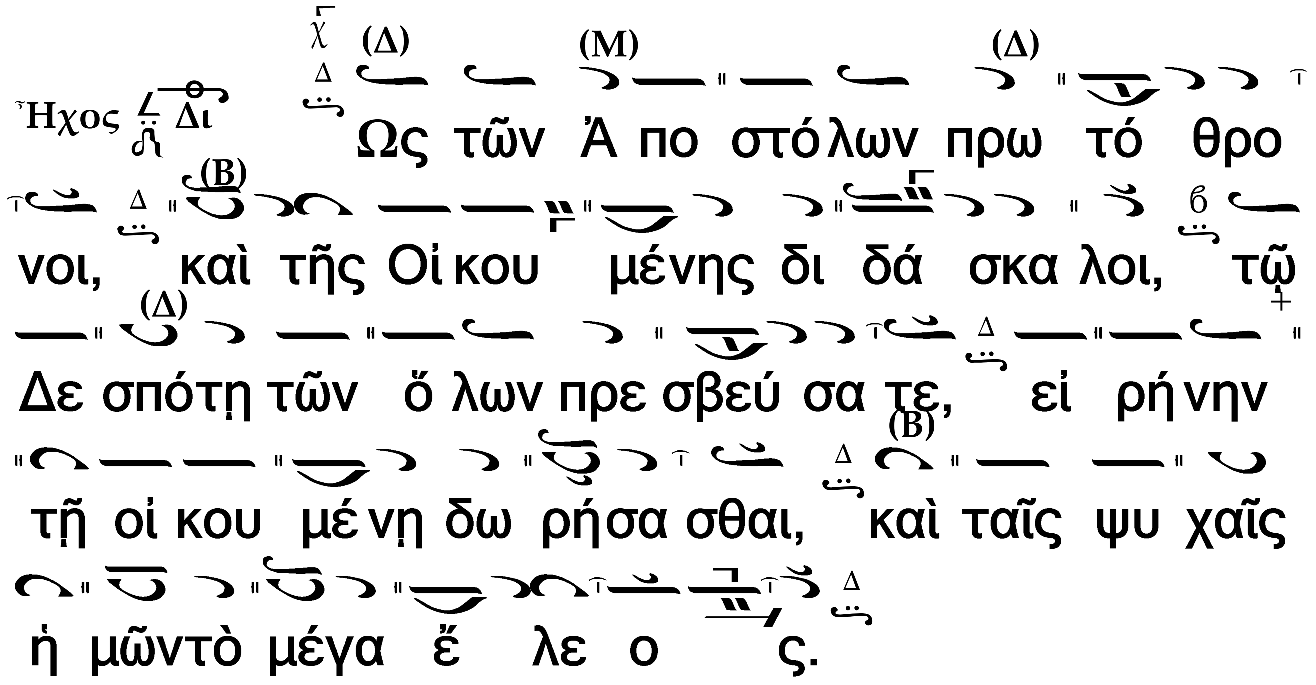
Ἀπολυτίκιον τῶν Ιεραρχῶν